

1 במאמר זה מדובר אודות מהות תפקידו של משה רבינו כדורו וכמו כן של
 2 נשיאי ישראל שבכל דור ודור שהם ה'משה רבינו' שבכל דור ודור. מדובר
 3 אודות עבודתם של בני ישראל הבאה מכוחם של הנשיאים בתקופות השונות
 4 ובעיקר בחשכת הגלות. במאמר זה מדובר אודות חידוש נפלא הקשור דווקא
 5 בעבודה הנדרשת מאיתנו כדורנו כעת.

השליח למסר לישראל את צווי הקב"ה ואיננו המצוה בעצמו,
 ולמה נאמר ואתה תצוה. גם צריך להבין דיוק נוסף בלשון
 הכתוב מה שנגאמר ויקחו אליך, שמשמעות מילים אלה היא
 שביאור השמן למשה³ (אליך), דלכאורה, פנין שהעלאת
 (=הדלקת) הנרות היתה על ידי

**בס"ד. שבת פרשת תצוה, יו"ד
 אדר-ראשון ה'תשמ"א***

1 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן
 2 ויתן זך פתית למאור להעלות נר תמיד,¹
 3 וידועים הדיוקים בזה² דבכל הצוויים שבתורה
 4 נאמר צו את בני ישראל וכיוצא בזה, וכאן
 5 נאמר ואתה תצוה את בני ישראל. ולהוסיף,
 6 דהדיוק מה שנגאמר ואתה תצוה הוא לא רק
 7 בהלשון אלא גם בהתנן, דלשון ואתה תצוה
 8 משמע שמושה הוא המצוה, וצריך להבין, הרי
 9 משה הוא השליח למסר לישראל את צווי
 10 הקב"ה, ולמה נאמר ואתה תצוה. גם צריך
 11 להבין מה שנגאמר ויקחו אליך, שביאור השמן
 12 למשה³ (אליך), דלכאורה, פנין שהעלאת הנרות
 13 היתה על ידי אהרן, למה הצריך להביא את
 14 השמן למשה. גם צריך להבין מה שנגאמר שמן
 15 גו' פתית למאור, דלכאורה הנה ליה למימר
 16 שמן גו' להאיר. גם צריך להבין, דכפסוק
 17 שלאחר-זה⁴ נאמר מערב עד בקר וכאן נאמר
 18 להעלות נר תמיד.
 19 (ב) ומבאר פבוד קדושת מורי ותמי אדמו"ר
 20 (במאמרו הידוע דבור-המתחיל דבור-המתחיל
 21 וקבל היהודים⁵ שנגאמר בפורים קטן תרפ"ז⁶),
 22 דצווי (תצוה) הוא צוּתא וחבור⁷. וזהו ואתה
 23 תצוה את בני ישראל, שמושה הוא מקשר

7 המתחיל "וקבל היהודים" שנאמר על
 8 ידי כ"ק אדמו"ר הרי"צ ב'פורים קטן'
 9 בשנת ה'תרפ"ז, בזמן המשטר
 10 הקומוניסטי בבית המועצות, תקופה
 11 קצרה לפני מאסרו הידוע.
 12 אודות הדלקת המנורה בבית המקדש
 13 אומר הקדוש ברוך הוא למשה רבינו
 14 ואתה תצוה את בני ישראל
 15 ויקחו אליך שמן ויתן זך
 16 פתית למאור להעלות נר
 17 תמיד¹, וידועים הדיוקים
 18 בלשוננו של פסוק זה² הדיוק הראשון
 19 הוא דבכל הצוויים שבתורה
 20 נאמר 'צו' את בני ישראל
 21 וכיוצא בזה 'דבר אל בני ישראל'
 22 'אמור להם' כלומר בדרך כלל בפניה
 23 של הקדוש ברוך הוא אל משה רבינו
 24 לא מופיעה המילה 'אתה', ואילו
 25 כאן נאמר ואתה תצוה את
 26 בני ישראל. ולהוסיף,
 27 דהדיוק במה שנגאמר ואתה
 28 תצוה הוא לא רק בהלשון
 29 כלומר השאלה איננה רק מכך שהתורה
 30 מאריכה בלשונה אלא היא גם
 31 בהתנן, הוספת המילה 'אתה'
 32 מדגישה את חשיבותו של משה רבינו
 33 דלשון ואתה תצוה משמע
 34 שמושה הוא המצוה, וצריך
 35 להבין, הרי משה הוא רק

(* יצא לאור בקונטרס* פורים-קטן - תשנ"ב**), *לקראת יום ג' שהוכפל בו כי טוב, פורים קטן . . יום א' פ' כי תשא
 ה'תשנ"ב".
 (1) ריש פרשתנו (תצוה). (2) אוה"ת פרשתנו (תצוה) ע' א'תקמא. ד"ה וקבל היהודים תרפ"ז ס"ג (סה"מ תרפ"ז ע' קיג.
 ה'תשי"א ע' 182). (3) רמב"ן עה"פ. (4) פרשתנו כז, כא. (5) השייכות דהביאור בואתה תצוה גו' לוקבל היהודים גו' - ראה
 לקמן ס"ט ואילך. (6) נדפס ב"התמים" חוברת ז לה, ג [שלו, ג] ואילך. סה"מ תרפ"ז ע' קי ואילך. ה'תשי"א ע' 180 ואילך.
 - ראה שם ס"ד. (7) כ"ה גם בתו"א פרשתנו פב, א (עה"פ ואתה תצוה). ובכ"מ. וראה בהנסמן בסה"מ מלוקט ח"ג ע' עב
 הערה 55.

(* קונטרס זה חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו הק' לכאור"א מאנשים נשים וטף. **) על הדו"ח אודות הדפסת והפצת המאמר ענה כ"ק אדמו"ר
 שליט"א: "ויהי ש'פועל הפעולה הרצוי' והזמיג וברי מזלי' כו'. אזכיר עה"צ".